

YÊU LÀ CHO ĐI TẤT CẢ!



... **Cha Bruno Lepeu, người Pháp**, hiện là Bề Trên Các Linh Mục Hội Thừa Sai Paris tại Hồng Kông. Xin nhường lời cho Cha nói về sứ vụ truyền giáo dành cho Trung Hoa lục địa, một quốc gia sống dưới chế độ kiểm soát gắt gao tàn bạo của đảng cộng sản vô thần.

Yêu là cho đi tất cả và là tự trao hiến chính mình, thánh nữ Teresa Hải Đông GIÊSU (1873-1897) đã nói như thế. Thánh nữ được tuyên phong làm quan thầy các xứ truyền giáo, mặc dầu qua đời năm 24 tuổi và chưa bao giờ rời khỏi đan viện kín Cát-Minh ở Lisieux. Như thế, truyền giáo là tình yêu:

- Ra đi, từ bỏ tất cả và trao hiến chính mình cho tha nhân.

Đó là tình yêu nền tảng của các vị thừa sai được thể hiện dưới muôn vạn hình thức khác nhau. Riêng trường hợp của tôi, tôi sống tại Hồng Kông nhưng thực thi một số công tác truyền giáo bên Trung Hoa lục địa. Với tư cách là thừa sai tại Trung Quốc, tôi không thể nào thi hành mục vụ cách công khai cũng không thể nào xuất đầu lộ diện để làm việc tông đồ. Lý do là vì nhà nước Trung Cộng kiểm soát chặt chẽ mọi hoạt động của Giáo Hội Công Giáo và không cho phép các nhà truyền giáo ngoại quốc được chính thức làm bất cứ chuyện gì. Do đó, tôi chỉ có thể hiện diện cách kín đáo để trao đổi tình huynh đệ và bày tỏ lòng trung tín. Tôi thực thi cuộc đồng hành thân hữu, nhưng không và làm chứng cho Tình Yêu của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ con người. Ngài đã đến ở giữa chúng ta cách vô điều kiện để minh chứng cho chúng ta thấy Tình Yêu vô biên của THIÊN CHÚA là CHA.

Nhiều Linh Mục trẻ ở Trung Quốc phải sống biệt lập tại những nơi xa xôi hẻo lánh, xết vì cánh đồng truyền giáo tại Trung Quốc quá mênh mông. Đôi khi chỉ có vài Linh Mục cho một giáo phận thật rộng lớn và không có Giám Mục cai quản. Phương tiện thì eo hẹp mà mức độ kiểm soát của nhà nước cộng sản thì vô lường! Phải cố gắng tối đa để có thể sống còn. Vì thế tôi thường xuyên viếng thăm các Linh Mục trẻ với mục đích duy nhất là làm cho các vị cảm nghiệm được lời của sách tiên tri Isaia nói rằng: "Trước mắt Ta, con thật quý giá, vốn được Ta trân trọng và mến thương" (43,4). Tôi lắng nghe các vị, khuyến khích nâng đỡ các vị. Tôi gửi điện thư hoặc thỉnh thoảng điện thoại hỏi thăm tin tức. Đó là tất cả những gì tôi có thể thực hiện cho công cuộc truyền giáo bên Trung Quốc.

Chẳng hạn, vào dịp Lễ Giáng Sinh tôi nhận được điện thư của một Linh Mục trẻ người Hoa viết:

- Anh Bruno thân mến. Lâu quá rồi sao không thấy anh đến thăm em? Xin anh cầu cho em đang phải trải qua thời kỳ khổ đốn. Em thật mệt mỏi và chán nản. Mặc dầu em biết rõ là những gì em làm, em đều làm vì Chúa, nhưng khi các Bề Trên không hiểu em, trong khi công an thì liên tục kiểm soát ngăn cản khiến em không thể nào thực hiện được các chương trình đã vạch ra, thì em cảm thấy bơ vơ mất hướng! Tuy nhiên, em không xin gì khác ngoài việc được chu toàn sứ mệnh của em. Có lẽ đây là thánh giá em phải vác chặng? Em không biết ngày mai rồi sẽ ra sao, nhưng em tiếp tục làm việc với trọn khả năng của em. Em nghĩ thật nhiều đến anh, bởi vì mỗi lần anh đến thăm, anh như trao cho em nhiều nghị lực. Cảm ơn sự nâng đỡ liên tục của anh và xin kính chúc anh Lễ Giáng Sinh an bình thánh đức.

Điện thư của vị Linh Mục trẻ người Hoa diễn tả thật đúng công việc đồng hành thân hữu kín đáo của tôi bên cạnh các Linh Mục, không phải để làm thay cho các vị, cũng không phải để nói cho các vị biết phải làm gì. Đây chỉ là thuần túy một sự hiện diện yêu thương để khuyến khích nâng đỡ các Linh Mục Trung Hoa chu toàn sứ vụ trong hoàn cảnh khó khăn hiện nay của một đất nước sống dưới chế độ cộng sản. Như thế, chúng tôi chia sẻ tình huynh đệ, không phân biệt đẳng cấp, tuổi tác và quốc tịch. Tôi luôn luôn sẵn sàng tiếp đón, trợ giúp và cố hiến cho các vị Linh Mục người Hoa cái gì tốt đẹp nhất của tôi, diễn tả qua sự hiện diện của tôi, một chút tình yêu truyền giáo của Thánh Phaolô viết trong thư thứ nhất gửi tín hữu *Thessalônica* rằng: **"Chúng tôi quý mến anh em, đến nỗi sẵn sàng hiến cho anh em, không những Tin Mừng của THIÊN CHÚA, mà cả mạng sống của chúng tôi nữa, vì anh em đã trở nên những người thân yêu của chúng tôi"** (2,8).

Tình Yêu được diễn tả cách đặc biệt qua sự trung tín. Tôi cũng đặc biệt gần gũi với các đại chủng sinh mà tôi có dịp tháp tùng, một sự gần gũi vô điều kiện, nghĩa là không ngừng lại, cho dù đại chủng sinh kiên trì hoặc từ bỏ con đường ơn gọi. Tôi nghĩ cách

riêng đến anh Lý-Đông, một chủng sinh rời chủng viện vào năm thứ hai thần học để lập gia đình. Tôi đã đến tận nơi làng quê hẻo lánh - chưa từng trông thấy bóng dáng một người ngoại quốc - để tham dự lễ thành hôn của anh. Khi anh đến Thượng-Hải để tìm việc làm tôi cũng đến thăm anh nơi chỗ làm việc của anh. Khi anh loan báo bị ung thư, tôi đã gần gũi nâng đỡ anh. Sau khi anh qua đời, tôi tiếp tục thăm viếng hiền thể anh và giúp đỡ đưa con trai của anh. Đối với tôi, đây chính thật là tình yêu dành cho người thân cận cách vô điều kiện.

Đứng trước cái phức tạp rối rắm của tình trạng Giáo Hội Công Giáo tại Trung Quốc, đôi khi tôi bị cảm dỗ sống yên thân nơi Hồng Kông và không bao giờ trở lại Trung Hoa lục địa nữa. Thế nhưng những sầu lo và những chờ mong của các Linh Mục anh em tôi tại Trung Quốc khiến tôi không thể nào ngoảnh mặt làm ngơ. Thế là tôi lại lao mình vào việc dâng hiến bản thân, không so đo tính toán những lao nhọc và ưu tư.

Cứ mỗi lần từ Hoa Lục trở lại Hồng Kông, tôi đều xác tín rằng THIÊN CHÚA đợi chờ tôi bên ấy! Và tôi lại cảm thấy chính tôi được rao giảng Tin Mừng và ngõ ngàng thán phục khám phá ra sự hiện diện của THIÊN CHÚA, Đấng đi trước chúng ta, làm cho chúng ta ngạc nhiên vì thấy THIÊN CHÚA chiếu tỏa Ánh Sáng trong bóng tối khiến bóng tối không thể nào ngăn chặn được Ánh Sáng!

... Kinh dâng nước Việt Nam cho Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội

Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con toàn thể giáo hữu Việt Nam hết lòng tin cậy chạy đến cùng Mẹ. Mẹ là Mẹ THIÊN CHÚA, là Mẹ chúng con, Mẹ là Nữ Vương Toàn Năng, là Đấng bầu cử cho chúng con trước tòa Chúa. Biết bao nhiêu lần, Mẹ đã cứu vãn Giáo Hội, và các dân tộc trong cơn nguy biến. Chúng con hết lòng thành kính hiến dâng Giáo Hội và tổ quốc Việt Nam cho Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ. Để thực hành mệnh lệnh của Mẹ, và để nhờ Mẹ che chở phù trì, ngày nay và mãi mãi. Xin Mẹ gìn giữ Giáo Hội Việt Nam. Xin Mẹ soi sáng hàng Giáo Phẩm, dịu dặt và thánh hóa các Linh Mục. Xin Mẹ giúp sức cho toàn thể giáo dân được trung thành giữ luật Chúa, và sốt sắng làm việc tông đồ. Xin Mẹ nâng đỡ và ủi an những anh chị em của chúng con, đang phải khốn khó vì Đạo Chúa. Xin Mẹ chúc lành cho tổ quốc Việt Nam. Xin Mẹ hướng dẫn các nhà lãnh đạo dân tộc, xin Mẹ đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần tất cả các cơ cấu quốc gia, xin Mẹ cho toàn thể dân Việt biết đoàn kết, để cùng nhau xây dựng lại giang sơn. Nhất là xin Mẹ cứu chúng con thoát nạn vô thần, để mọi người được sống trong tự do, hòa bình, ngõ hầu Nước Chúa được mở rộng khắp nơi. Chúng con nguyện muôn đời ghi nhớ ơn Mẹ, và cùng nhau xây dựng một đền thờ hay một công tác nào khác dâng kính Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ, để lưu truyền cho hậu thế ơn che chở đặc biệt của Mẹ. Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con thành khẩn kêu đến Mẹ, vì chúng con biết Mẹ sẽ nhậm lời chúng con. Và mặc dầu mọi nỗi khó khăn hiện tại, chúng con tin chắc Trái Tim Mẹ sẽ thắng. AMEN.

("Mission de l'Église", Oeuvres Pontificales Missionnaires MISSION, Revue trimestrielle de formation missionnaire, No 171, avril-mai-juin 2011, trang 12-14)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt